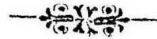

વિજ્ઞાપિ.

સર્વ સુરા બાહકોએ આ બોપાનીઆના રવાદપ મૂલ્ય તરફ વિચાર ન કરતાં તેણું સારી રીતે બહુ માન સાચવી વાંચવું. ખીલકુલ આસાતના કરવી નહીં કારણ કે સ્નાનની આસાતના કરવાથી અસ્નાનપણું પ્રાપ્ત થાય છે અર્થાત્ સ્નાનાવરણી કર્મ બંધાય છે. આ વાક્યને લક્ષમાં રાખીને બોપાનીયું વાંચીને રખડતું ન મૂકતાં યોગ્ય સ્થાનકે મૂકી વિનય સાચવવો જોઈ કરેલો પ્રયાસ સફળ થાય.

અનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧ હરિષ્યજ્ઞ અને વસંતશ્રી (પંચાંકી નાટક)...	૧૬૧
૨ ધર્મવિચાર (જિન પૂજા)...	૧૬૫
૩ સમકિત (આરામનંદનની કથા.) ...	૧૬૯
૪ વર્તમાન ચર્ચા. ...	૧૭૩

જૈન કન્યાશાળા માટે.

સ્ત્રી શિક્ષક બેઠવ્યે છીએ.

(ધનામ ૩૧૦)નું

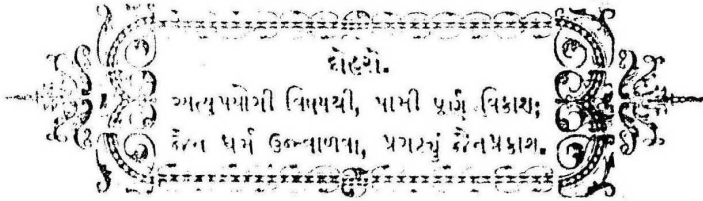
ગુજરાતી ભાષાનું સારી રીતે લખી વાંચી શકે તેટલું અને ધર્મ સંબંધી શુદ્ધ રીતે પાંચ પ્રતિક્રમણનું સ્નાન ધરાવનાર કોઈ શ્રાવિકા પગાર લઈને રહેવા જુદી હોય તો તેણે અને લખી જાણવું. તેની યોગ્યતા ગુજરાત પગારનો બંધોબસ્ત કરી રાખવામાં આવશે. અને એનો શિક્ષક શોધી આપનારને ઉપર જાણવેલું ૩૧૦) નું ધનામ અમારી સભા તરફથી મળશે.

મંત્રી,

જે. ઇ. મ. સભા.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

JAINA DHARMA PRAKASH.

પુસ્તક ૧ ભું. શક ૧૮૦૭. પૌષ શુદ્ધ ૧૫ સંવત ૧૯૪૨. અંક ૧૧ મો.

શ્રી જૈન ધર્મો જયતિ.

હરિવલ અને વસંતશ્રી.

(જીવદયાથી થતા કામદાનું)

પંચાંકી નાટક.

(સાંધણ પાને ૧૪૮ થી)

પ્રવેશ ખીન્ને.

સ્થળ—વિશાળપુરમાં હરિયાળની દેવેલી.

હરિયાળ—(સ્વગત) અહીં ધન્યછે તે જરવિને કે જેણે મને આવી સદ્બુદ્ધિ આપી આટલી મહત્વતાએ પહેચ્યાડ્યો, મારી અગાઉની સ્થિતિ સાથે આ સ્થિતિનો મુકાબલો કરતાં છેવટે એમ નિર્ણય થાય છે કે દયા ! દયા ! મનુષ્ય દયા ! એજ મનુષ્ય માનુષો શ્રેષ્ઠ અને ખડુ મને મનાએલો પ્રથમ ધર્મછે. એક મચ્છના ઉપર દયા કરવાના નિયમથી હું આટલી મહત્વતાએ પહેચ્યા તો જેઓ કોઈપણ પ્રાણીને નહીં મારતા હોય તેઓને ખચિત મુક્તિ મળવીજ જોઈએ. હવેથી હું પણ કોઈ નિરપરાધી પ્રાણીને મારીશ નહીં. પરંતુ મીય પસંતશ્રી હજી કેમ ન આવી. (ઐત્રામાં વસંતશ્રી આવે)

૧૬૨

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

વસંતશ્રી—પ્રીય પતિ ! હું આપને નમન કરું છું. આપ શું વિચારમાં પડ્યાછો વાર ?

હરિખજ—પ્રીયે ! આ સંસારને વિષે મનુષ્ય માત્રને દૈવ્યતા ક્રમણ ચક્રથી કેવી અસર થઈ જાય છે તેનું ચિંતાવન કરતો હોતો તેવામાં તમારું આવવું થયું.

વસંતશ્રી—માણનાથ ! જો કે હું આપને વિષે વિશેષ તાજગીનું કર્મ શિવાય આપની સાથે પરાણીયું પરંતુ મને આપના આવા આવા સુવિચારોથી ખાત્રી થાય છે કે તેમાં હું ખીલકૂલ છેતરાણી નથી.

(એક દાસ પ્રવેશ કરે છે.)

દાસ—મહારાજા મહાસેન તરફથી પ્રતિહાર આપને નિમંત્રણ કરવા આવેલ છે.

હરિખજ—તેને અંદર આવવા દે.

(દાસ જાય છે અને પ્રતિહાર પ્રવેશ કરે છે.)

પ્રતિહાર—મહારાજા મહાસેને કહાવ્યું છે કે આપે આજે રાજ્યસભામાં પધારવું.

હરિખજ—મહારાજાને વિજ્ઞાપન કરજો કે હું આપની આજ્ઞા સાથે ચડાવું છું. (પ્રતિહાર જાય છે અને જોજન સમય પવાધી અંદર થઈ વાગે છે.)

વસંતશ્રી—પ્રીયપતિ ! ભોજનનો વખત થયો છે માટે પધારો.

(ખાંતે જાય છે.)

—૦૦૦૦૦૦—

પ્રવેશ ત્રીજો.

સ્થળ—મહાસેન રાજાની સભા.

પ્રતિહાર—મહારાજા મહાસેનનો જયજયકાર થાઓ !!
(મહાસેન રાજા કેટલાએક સલાસરો સાથે પ્રવેશ કરે છે, સઘળાઓ બિરોડે, કળાવંતીઓ આવે છે અને ગાયન શરૂ થાય છે.)

કળાવંતીઓ— રાગ હુમરી.

ભુઓ ભુઓ ભુઓ ભુઓ શું સભા શોભે,

શું સભા શોભે, શું સભા શોભે. ભુઓ ભુઓ ॥

હરિખળ નાટક.

૧૬૩

હૈમ મયિ રૂડાછે સંભ સભાના,

મણી મયિ પુતળી છાહાં શોભે. જુઓ જુઓ

દિપ અનૂપમે રાજ્ય મહાલય,

ઇંદ્ર ભુવનથી અધિક ઓખે. જુઓ જુઓ

બુદ્ધિપંત સઘળા છે સભાસદો,

રાજાજી હરિથી અધિક શોભે. જુઓ જુઓ

(હરિખળ પ્રવેશ કરે અને રાજાને નમન કરી શ્રેય આપને વિનંતી.)

મહાસેન—કેમ હરિખળ ! કુશળ તો ખરા ?

હરિખળ—આપની કૃપાથી વિશેષ.

(મહાસેન આપને શરૂ કરે)

ફરખો.

પૂરી વિશાળા જુઓને વિશાળ અતી,

મહારાજ મદન વેગ છાહાંના અધિપતિ.

પૂરવાસી જન મુખી સઘળાછે,

નહી કોઇને દિલે લેશ અરતિ.

મહારાજ

પસંત ત્રતુ ચાલે અતી સુંદર,

કામી વીણ કોત દુઃખ પામે રતિ.

મહારાજ

જેહ તણુ મહોત્સવ ચાલેછે,

અંખ મંજરીએ પૂજય રતિપતિ,

મહારાજ

મહાસેન—હરિખળ ! તમારા દયાદાનાદિ પ્રશંસનિય કૃત્યોથી

તમારી કીર્તિ મારી આખી નગરીમાં પ્રસરી રહીછે અને તેથી હું

મને ધન્ય માનુંછું કે તમારા જેવા ઉદાર મકૃતીના સજ્જનો મારી

નગરીમાં પસેછે. તમારા જેવા સજ્જનોના સભામાં પધારવાથી સ-

ભાતી શોભાછે તેથી ખુબતા મુઠી આપ સભાને તમારા દર્શનનો લાભ

આપવા ચુકશે નહીં.

હરિખળ—આપે કહેલા મુખોને હું શોખ નથી પરંતુ આપ

આટલી બધી કૃપા બતાવેછો તેથી શેવક આપનો ઉપ-

૧૬૪

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

ગાર માનેછે.

મહાસેન—ધન્યછે તમારી નમૂતાને.

હરિખળ—શેવકની એક વિનંતીછે તે આશાછેકે આપસ્વીકારશે.

મહાસેન—શું છે ?

હરિખળ—કાલે આસમંડળ સહીત જમવા પધારી મારા ઘ-
રને પવીત્ર કરશે. શેવક તરતી તો આવી. પરંતુ તેને સારૂ આજીજી
સાથે ક્ષમા માગેછે. વિશેષ આનાકાનીની જરૂર નથી.

મહાસેન—જ્યારે તમારે ઘણાજ આગ્રહ છે ત્યારે મારાથી
ના કહેવાતી નથી.

હરિખળ—આપે મારું આમંત્રણ સ્વીકાર્યું તેથી હું ઘણા
હર્ષીત થાગિછું.

પ્રવેશ ચોથો.

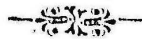
સ્થળ—હરિખળનું ઘર.

હરિખળ—મીચે ! હવે મહારાજને પધારવાનો વખત થયો છે
તેથી ભોજનાદિની તૈયારી રાખવે.

વસંતશ્રી—સઘળું તૈયાર છે.

હરિખળ—ત્યારે હવે મહારાજને બોલાવુંછું.

(હરિખળ બાથરે અને થોડા વખત પછી રાત્ર સંકુલત પ્રવેશ કરે છે, રાત્ર આગળ
ઉપર જમવા બેસાંદે, વસંતશ્રી ખીરસેંદે. રાત્ર જમી રહેલ અને તાંબુલાદિ લાગે નાખે.)

પ્રવેશ પાંચમો.

સ્થળ—કંચનપુરી પાસેનું વન.

એક બાળુથી વસંતસેન રાત્રનો પ્રધાન પ્રવેશ કરે છે અને સામેની રાત્રતા બીજા ભે
તાણસો આવે.)

બે માણસે—પ્રધાનજી ! અમે રાજકુંવરીની ઘણી શોધ કરી
પણ કાંઈ પતે લાગ્યો નહીં.

અપાર્ણ.

૧૬૫

ધર્મ વિચાર.

(જિન પૂજા).

સાંધણ પાને ૧૫૭ થી.

પ્રભાતે જિન પૂજાયાં,

નૈશ પાપં વ્યપોહતિ;

મધ્યાન્હે ચેહ જન્માનાં,

સંધ્યાયાં સપ્ત જન્મજં ॥૧॥

(શત્રુંજય મહાત્મ્ય.)

અર્થ—પ્રભાતે જિનપૂજા કરે તેના રાત્રીને વિષે કરેલા પાપ દૂર જાય, મધ્યાન્હે પૂજા કરે તેના આ જન્મના પાપ દૂર જાય અને સંધ્યાકાળે જિનપૂજા કરે તેના સાત જન્મના પાપ દૂર જાય.

પાંધુ વિનયચંદ્ર! આ પ્રમાણે ત્રણકાળને વિષે જિનપૂજા કરવાનું શાસ્ત્રકારે કહ્યું છે માટે ભવ્યપ્રાણીઓએ ત્રણ કાળને વિષે જિનપૂજા કરવા ઉદ્યમગત થવું.

વિનયચંદ્ર—ત્રણ કાળને વિષે શું શું પૂજવા યોગ્ય સાધનોએ પૂજા કરવી?

જ્ઞાનચંદ્ર—પ્રભાતકાળે પારાસ અને વાસકોપાદિ છુટાં એવા શુદ્ધ સુગંધી દ્રવ્યથી પૂજન કરવું, મધ્યાન્હે અષ્ટપ્રકારે સંયુક્ત અર્ચન કરવું અને સાંધકાળે ધુપપૂજા અને દીપપૂજા કરવી. આ પ્રમાણે ત્રી-કાળે જિનપૂજન કરવાથી ઘણા પ્રણીઓ શુભ ગતિગામી થયા છે.

૧ એ પ્રમાણે પ્રાતઃકાળે પૂજન કરવાનો રિવાજ કવચિત્ત્વ દીકામાં આવે છે. મધ્યાન્હના પૂજનો રિવાજ કાંઈ વહેલો થયો છે, પરંતુ તેમાં જ્ઞાનો સ્વયંદ્યતા લગભગમાંજ સ્થાન કરી પૂજન કરવા ઉદ્યત થાય છે તે તો પ્રત્યક્ષ વિરુદ્ધ છે કારણ કે અષ્ટપ્રકારી પૂજા તે સમયે કરવી એ શાસ્ત્રોક્ત રીતિથી વિરુદ્ધ છે. સાંધકાળના પૂજનનું પ્રવર્તન ઘણે સ્થાનેક દ્રષ્ટીગત થાય છે.

૧૧૬

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

અને યાવત્ મોક્ષ સુખ મત્તે પામ્યાછે. વળી જિનપ્રતિમા મનુ-
ષ્યાને આ સંસારને વિષે કલ્પવૃક્ષ સમાન મનવાંછીત આપનારી છે.
કહ્યું છે કે—

દર્શનાદુરિતધ્વંસી, વંદનાત્વાંછિતપ્રદ;

પૂજનાત્પૂજકઃશ્રીણાં, જિનઃસાક્ષાત્સુરદુમઃ॥૧॥

અર્થ—પરમાત્માના દર્શનથી દુરિત જે પાપ તેનો જે સમુદ્ધ
તે નાશ મત્તે પામે, વંદન કરવાથી મનને વલ્લભ અર્થની સિદ્ધિ થાય
અને શ્રી જગત્પ્રભુ જે વિતરાગ છે તેનું પુજન કરવાથી પ્રદ્ગામીક
રિદ્ધિ જે નરેંદ્ર, દેવેંદ્ર અને ચક્રવર્તિ વિગેરેની રાજ્યસંપદા અને આ-
ત્મીક રિદ્ધિ જે ચીદાનંદ લક્ષ્મી કેવળજ્ઞાન અને કેવળ દર્શનરૂપ
તે મત્તે પામે. માટે ત્રણ લોકને લુપ્તાશ્રુત એવા જે જિનેશ્વર ભ-
ગવંત તેની જે પ્રતિમા તે સાક્ષાત્ કલ્પવૃક્ષ સમાનજે એમ સમજવું.

વળી હે વિનયચેદ્ર! જિન મહારાજની પૂજા કરવાથી શું શું
દેખ પ્રાપ્તિ શાસ્ત્રકારોએ કહી છે તે તું માંભળ !

શાર્દુલ વિક્રીડત.

પાપંલુંપાતિદુર્ગતિદલયતિવ્યાપાદયત્યાપદં,

પુણ્યસંચિનુતેશ્રિયંવિતનુતેપુણ્નાતિનિરોગનાં;

સૌભાગ્યંવિદધાતિપલ્લવયતિપ્રીતિંપ્રસૂતેયકાઃ,

સ્તર્ગયચ્છતિનિવૃત્તિંચરચત્યર્ચાઽર્હતાંનિર્મિતા॥૧॥

અર્થ—જિનેશ્વર ભગવંતની અર્ચા જે પૂજા તે કરતા છંતાં
પ્રાણી પાપને દુર કરે, દુર્ગતિને ઢળી નાંખે, આપદાનો નાશ કરે,
પુણ્યનો સંચય કરે, લક્ષ્મીને વિસ્તારે, નિરાગતાને પ્રદ કરે, સૌભા-
ગ્યપાશુ પ્રાપ્ત કરે, પ્રીતિને ઉત્પન્ન કરે, યશનો પ્રસવ કરે, અને સર્વર્ગ
જે દેવપદ અને નિવૃત્તિ જે મોક્ષપદ તે મત્તે પામે, વળી કહ્યું છે કે.

ધર્મ વિચાર.

૧૬૭

સ્વર્ગસ્તસ્યગૃહાંગણંસહચરીસામ્રાજ્યલક્ષ્મીઃશુભા,
 સૌભાગ્યાદિગુણાવલિર્વિલસતિસ્વૈરંવપુર્વેશ્મનિ;
 સંસારઃસુતરઃશિવં કરતલક્રોડે લુઠત્યંજસા,
 યઃશ્રદ્ધાભરમાજનાંજિનપતેઃપૂજાંવિધત્તેજનઃ ॥૨॥

અર્થ—જે માણી શ્રદ્ધા સમુદ્ધતા ભાવનરૂપ થઇને અર્થાત્ શુભ ભાવે યુક્ત થઇને શ્રી વીતરાગ દેવતા પૂજા કરે તેને સ્વર્ગલોક તો ધરના આંગણા ગૃહ નિકટપણે પાવે, અને સામ્રાજ્ય લક્ષ્મી એટલે મનોહર એવી જે રાજ્યસિદ્ધિ તે સહચરી એટલે સાથે રહેનારી થાય; વળી તે માણીના શરિરરૂપ જે ગૃહ તેને વિષે સૌભાગ્ય, ધૈર્ય, ઔદાર્ય, અને ચાતુર્યાદિ ગુણોની આવળી જે શ્રેણી તે સ્વેચ્છાએ કરીને વિલાસ કરે; વળી તે માણીને સંસાર રૂપ જે સમુદ્ર તે સુતર એટલે સુણે કરીને તરવા ચાલ્ય થાય અને શીવ જે ભોક્ષ તે હસ્ત તાળના મધ્ય ભાગને વિષે આજ્ઞાદે અર્થાત્ ભોક્ષ માંસિ તો તેને હસ્તગોચર થાય. માટે આવી અપાર સુખને દેનારી એવી જે જિન-પૂજા તે કરવાને કોણ ઉદ્ધમ ન કરે. વળી કેલુંછેકે.

શિશ્વિરિણી.

કદાચિજ્ઞાનંકઃકૃપિત્વપશ્યત્યભિમુખ્વં,
 વિદુરેદારિઘ્નંચકિતમિવનઙ્ગત્યનુદિનં;
 વિરક્તાકાંતેવત્યજતિકુગતિઃસંગમુદયો,
 નમુંચત્યભર્ણસુહૃદિવજિનાર્ચારિચયત ॥૩॥

અર્થ—જિનેશ્વર ભગવંતની પૂજા કરનારા મનુષ્યોની સન્મુખ ભય કોપાયમાન મનુષ્યની પેઠે કદાપી દ્રષ્ટી કરતો નથી, દરિદ્રતા ભયળીત માણસની પેઠે તેનાથી નાસતી ફરેછે, અને કુગતિ જે કુ-

૧૬૮

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

ગતિ તે વિરક્ત સ્ત્રીની પેઠે તેના સંગજ ત્યજેછે, વળી ઉદય એટલે પ્રતાપ એશ્વર્યાદિની વૃદ્ધિરૂપ જે અભ્યુદય તે સુમિત્રની પેઠે તેના સમીપ ભાગને મુકતોજ નથી. એવી રીતે ભયનેભ્રાંતિ પમાડનાર, દરિદ્રતાને કુર કરનાર, દુર્ગતીને કાઢનાર, અને ઉદયને આપનાર એવી જે જિનેશ્વર ભગવંતની અર્થા તે કરવા માટે સદાકાળ સાવધાન થવું એજ મનુષ્ય જન્મ સફળ કરવાનું મુખ્ય સાધન છે. કહુંછેકે—

વરપુજયાજિનાનાં, ધર્મશ્રવણેનસુગુરુસેવનયા;

સાસનભાસનયોગે, સૃજંતિસફલંનિજંજન્મં ॥૪૯॥

અર્થ—પ્રધાન એવી જે જિનેશ્વર ભગવંતની પૂજા તે કરવે કરીને, ધર્મ સાંભળવે કરીને, સુગુરુની શોભા કરીને, અને વીતરાગ દેવની આજ્ઞાને જાણવાના યોગે કરીને ભવ્યભવો પોતાના જન્મને સફળ કરેછે. વળી કહુંછેકે—

યઃપુષ્પૈર્જિનમર્ચતિસ્મિતમુરસ્ત્રીલોચનૈઃસોચ્યતે,

યસ્તંવંદતં૯કશસ્ત્રિજગતાસોહર્નિશંવંદતે;

યસ્તંસ્તૌતિપરત્રવૃત્રદમનસ્તોમેનસસ્તુયતે,

યસ્તંધ્યાયતિઠ્ઠકર્મનિધનઃસધ્યાયતેયોગિભિઃ॥

અર્થ—જે માણી શ્રી જિનેશ્વર દેવને પુષ્પે કરીને પૂજે છે તે પુરૂષ વિકસીત એવા દેવાંગનાઓના લોચન જે નેત્ર તેજી કરીને પૂજાય છે અર્થાત્ તે માણી દેવલોકમાં ઉત્પન્ન થાયછે; વળી જે માણી શ્રી જિનેશ્વર ભગવંતને એકવાર પંદન કરેછે તે અહર્નિશ ત્રાણ જંગતથી પંદાયછે, અર્થાત્ તે ત્રીભુવન પંદ થાયછે; વળી જે માણી વીતરાગને રતવેછે તે માણી પરલોકને વિષે ઇંદ્રાના અમુદે કરીને રતવાય છે અર્થાત્ તેના ગુણની સ્તુતિ દેવેંદ્ર કરેછે; તેમજ જે માણી અરીક્ત ભગવંતને ધ્યાયછે અર્થાત્ પિંડસ્થ પદસ્થ રૂપસ્થ અને રૂપાતીત બેદ

સમક્ષિત.

૧૧૪

કરીને ધ્યાનગોચર કરેછે તે પ્રાણી ચોગીશ્વર જે મહામુનિઓ તેનાથી
ધ્યવાયછે અર્થાત્ તેનું ચોગીશ્વરો ધ્યાન કરેછે. માટે તે પ્રાણીને કર્યો
છે આઠ કર્મનો નાશ જેણે એવો જાણવો.

અપૂર્ણ.

સમક્ષિત.

(આરામનંદનની કથા.)

સાંધણ પાને ૧૬૦ થી.

થોડાજ વખતમાં તે મયુરો તૈયાર કરાવી લાવ્યો; મયુરો આ-
વ્યા એટલે રાજાએ તે મયુરો પોતાના સૈન્યમાં વહેંચી આપ્યા અને
સેનાપતિને હુકમ કર્યો કે પ્રાસેના વનમાં વાનરો રહેછે તે આપણા
શત્રુછે તેથી તેઓના ઉપર ચડાઈ કરવાને સેના તૈયાર કરી મયાણ-
ના તુર વગડાવો.

આ હુકમ સાંભળતાં તરતજ સૈન્યપતિએ સૈન્યમાં હુકમ કર-
વ્યો અને મયાણના વાછત્રોવજડાવ્યાં. થોડીવારમાં સૈન્ય એકત્ર
થઈ ચાલવા લાગ્યું તેમાં ફેટલાએક ગોટાં આઢેદારો જોયા વાનર
રૂપે વ્યંતરો હતા તેઓ પેલા કાષ્ટમય મયુર ઉપર બેઠા અને કુચ કરી.

આ ચમત્કારીક બેલ જોવાને આરામનંદન પણ તે કૃત્રીમ લશ્ક-
રની પુંકે ચાલ્યો હુંકા વખતમાં કાળમુખ અને નીલમુખ વાનરનું વન
સમીપ આવ્યુંએ એમ જાણીને વાનરરૂપે વ્યંતરરાજાએ હુકમ કર્યો
કે કાષ્ટ મયુરો અને મુકીને ચઢ્યું પાયદળ આગળ ચાલો. હુકમ થ-
તાંજ સઘળાઓએ પોતાના મયુરો ત્યાં છોડી દીધા અને આગળ
મયાણ કયું. તે વનમાં જે ખરા વાનરો રહેતા હતા તેમણે જ્યારે
પોતાના વનમાં ખીજ વાનરોને આવતા જોયા ત્યારે તેમનો અટ-
કાવ કરવાને તથા મારી કાઢવાને નીલમુખ વાનર સંખ્યાબંધ સામા-
આવ્યા. પરસ્પર યુદ્ધ ચાલ્યું તેમાં કૃત્રીમ વાનરોએ ‘કીડાને સાચું’

૧૭૦

શ્રીજીનેર્પન પ્રકાશ.

સન્મુખ આવેલા ખરા વાનરોની સાથે ઘણા વખત મુઠી યુદ્ધ કર્યું અને છેવટે સઘળાઓને નસાડી મુક્યા. આવી રીતે નીલમુખ વાનરોને નાસતા જોઈને કાળમુખ વાનરો ગર્વથી પોકાર પાડતા કૃત્રીમ વાનરોની સન્મુખ લડવાને આવ્યા. આ પ્રમાણેની વ્યંતરોની ક્રીડા જોઈને આરામનંદન વિચારવા લાગ્યો કે આ વ્યંતરોની અને વાનરોની યુદ્ધ ક્રીડા જોવાથી મારું કાંઈ સાર્થક થવાનું નથી. મારે તો વૈતાલ્ય પર્વત ઉપર જવું છે અને તે અહીંથી ઘણું દુર હોવાથી પગ ચાલીને જતાં ત્યાં પહોંચાય તેવું નથી માટે આ વ્યંતરો હાસ્યક્રીડામાં નિમગ્ન થયા છે. એવા સમયનો લાભ લઈને તેમણે મુકેલા આકાશગામી કાષ્ઠમયુરમાંથી એક એએના પાછા આવતા અગાઉ લઈને ચાલ્યો જતો તો મારા કાર્યની સિદ્ધિ થાય. કહ્યું છે કે “ગચેલો વખત ફરીથી મળતો નથી” માટે આવી અનાયાસે મળેલી અમૂલ્ય તક વાનરોનું યુદ્ધ જોવામાં વૃથા ગમાવવી ન જોઈએ..

આ પ્રમાણે નિશ્ચય કરીને વ્યંતરોએ મુકેલા મયુરોમાંથી એક શ્રેષ્ઠ મયુર શોધી તે ઉપર બેસીને પોતે અગાઉ જોયા પ્રમાણે આકાશગામીને કળ ફરવી જેથી તે કાષ્ઠ મયુર આકાશ માર્ગે ચાલ્યો. આરામનંદનને ઘાગીનિઓની વાત ઉપરથી તે કંચુક ક્યાં છે એવા ખખર હોવાથી થોડા વખતમાં તે મંગળાપતિ નગરીને વિષે વિદ્યુત-માળી રાજની હવેલીને ગોથે મજલે ઉતર્યો. સદ્લાગ્ય જ્યાં ઉતર્યો ત્યાં ગવાક્ષમાંજ તે કંચુક એક સુવર્ણમય પલંગ ઉપર મુકેલો હતો તેથી તેને કંચુક ક્યાં હશે અને તે કેવી રીતે તેનો તે પ્રાપ્ત વિચાર કરવાની જરૂર રહી નહીં. કહ્યું છે કે “ભાગ્યવંત પુરુષને સનર્વંછીતની સાદૃશ્યતામાં કાંઈપણ વીલંબ થતો નથી”.

જો કુમાર તે કંચુક લઈને ગુપચુપ રીતે ચાલ્યો ગયો હોત તો કાંઈ અડચણ પડે તેમ નહોતું પરંતુ તેમ કરવું એ જોરનું કામ છે તેથી તેને તે ઠીક લાગ્યું નહીં, માટે પોતે કંચુક લઈ મયુર ઉપર બેસીને

સમર્પિત.

૧૭૧

આકાશગમન કરતાં નીચે પ્રમાણે ગાઠ સ્વરે જોઈએ કે “હું આરા-
મનંદન પુષ્પ કંચુક લઈને ગમન કરું તેથી જેને તે કંચુકની ધ્વજા
હોય અને યુદ્ધ જેને પ્રીય હોય તેણે મારી પાછળ સત્વર આવવું.”

જેમ સિંહની ગર્જનાથી પર્વત ગાલ રહે તેમ કુંવરની ગર્જના-
થી સંપૂર્ણ મહેલ ગાલ રહ્યો અને તેથી તેવા કર્ણભેદ શબ્દને શ્રવણ
કરનાર વિદ્યુતમાલી વિદ્યાધરની ખંને સ્ત્રીઓએ પોતાના પતિના
યશને માટે પરસ્પર કરાર કર્યો કે આ કંચુક ચોરની સાથે યુદ્ધ ક-
રીને જે કંચુક પ્રાપ્ત કરે તેણે એ કંચુક રાખવો. આવો નિશ્ચય કરી
તે ખંને સ્ત્રીઓ સૈન્ય સહિત શીઘ્રપણે આરામનંદનની પુંઠે ચાલી.
આકાશમાર્ગમાં આ વિદ્યાધરીઓની વિદ્યા બળ સંયુક્ત અતિ ત્વરા-
થી તેઓના સૈન્ય શીઘ્રમેવ આરામનંદનને પકડી પાડ્યો અને ખંને
બાળુએ ખંને સ્ત્રીઓની સેના જુદી જુદી રહીને યુદ્ધ માગવા લા-
ગી. આવા સંપૂર્ણ સંકટ સમયે કુંવરે પોતાની ઉપર પ્રસન્ન થયેલા
વૈતાળની મદદ લેવી યુક્ત છે એમ ધારીને તેનું સ્મરણ કર્યું. તે તર-
તજ પ્રગટ થયો અને પુછ્યું કે હે વત્સ! તો મને કેમ સંભાર્યો છે ?
કુંવરે કહ્યું કે આ ખંને સેનાની સાથે મારે યુદ્ધ કરવાનું છે અને
મારા મુરખામી વર્ગે જે મારી સ્ત્રીને આઠ વરસનો વાયદો કર્યો છે તે
આજે પૂર્ણ થાય છે તેથી તું મને યુદ્ધમાં મદદ કર.

વૈતાળે કહ્યું કે હું અત્રે આવતો હતો તે વખતે માર્ગમાં લક્ષ્મી-
પુર જે તમારી જન્મભૂમિ છે ત્યાં મેં ઘણા નાગરીકોને સ્મશાનમાં
ઐકત્ર થયેલા જોયા છે. અને તેમાં કેટલાઓક શેવક પુરેષો ચિતા
રચતા હતા તેથી મને લાગે છે કે તારી સ્ત્રી આજે અગ્નિ પ્રવેશ ક-
રતી હશે, માટે તું સત્વર અહીંથી ત્યાં ગમન કર. કુંવરે કહ્યું કે
હું ત્યાં જાગ્રિં પાણી તમે આ ખંને સેનાને આસ્થજે અટકાવી રાખ-
જો. વૈતાળે હા કહી જોડલે કુંવરલક્ષ્મીપુર બાણી ચાલ્યો અને ત-
ત્કાળ ત્યાં આવી પહોંચ્યો.

૧૭૨

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

આવીને સન્નાત ચિત્તે નીરખે છે તો પોતાની પ્રાણથી પહાલી પદ્માવતીએ તરતજ ચિતામાં પ્રવેશ કરેલા છે અને સઘળાઓ શો-કસાગરમાં નિમગ્ન થયેલા છે. આખું અસહ્ય સંકટ જોઈને કુંવરે કંચુક એક તરફ ફેંકી, પૈય પરમેષ્ઠીનું સ્મરણ કરી “જો મારી સ્ત્રી પદ્માવતી સતી હોય તો હું અને તે ખંને આ ચિતામાંથી અગ્નિનો સ્પર્શ પણ થયા સિવાય પાછા નીકળજો અને અગ્નિજ્વળામય થઈ જજો” એવું કહીને નવકાર મંત્રનો જાપ કરતા કરતા એકાએક તે દેદીપ્યમાન અગ્નિમાં પ્રવેશ કર્યો.

અહીંઆ પૈતાળ જો કે ઘણા જખરે હતો તોપણ તેનાથી વિ-ધાધરની અથાગ ખળવંત સેના સામે ટકી શકાયું નહીં અને તે તથા વિધાધરના ખંને સૈન્યો ચિતા પાસે આવી પહોંચ્યા. વિધાના મૌઠ પ્રાપ્ત્યથી જેમણે પૈતાળના માનનું પણ મર્દન કર્યું છે એવી તે ખંને વિધાધરીઓએ કંચુક નાખી દઈને કુંવરને ચિતામાં પ્રવેશ કરતો દેખવાથી એમ ધાર્યું કે એનાથી આપણા સૈન્યનો તાપ સહન ન થયો માટે તેણે અગ્નિ પ્રવેશ કર્યો. હવે કંચુક કોણે લેવો તે સુ-શકેલ થઈ પડ્યું તેથી તે ખંને વિધાધરીઓએ સાથે કંચુક ઉગ્રકીને ચિતા સામુ જોયું તેટલામાં તો તે જાજ્વલ્યમાન ચિતા શાંત પડી ગયેલી માલમ પડી અને તેમાંથી આરામનંદન કુમાર પદ્માવતી સ-હીત બહાર નીકળ્યો.

જેવો તે બહાર નીકળ્યો કે તરતજ વિક્રમરાજને પ્રણામ કરીને માતા પિતાને પગે લાગ્યો. પદ્માવતી પણ રાજાને તથા સાસુ સ-સરાને પગે લાગી અને તેણીને તે સઘળાઓએ ‘પુત્રવતીભવ’ એવી આશિષ દીધી.

આ બનાવ સહજવારમાં બન્યો તેથી વિક્રમરાજનું તથા વિ-ધાધરનું સૈન્ય આશ્ચર્યતાથી રતબ્ધ બની ગયું હતું. પણ જ્યારે કું-વરને શીયળના મહાત્મ્યથી અગ્નિમાંથી જેમનો તેમ બહાર નીક-

વર્તમાન ચર્ચા.

૧૭૩

જેલો જોયો ત્યારે તે સેનામાં હર્ષના વાળ વાગ્યા અને જૈનધર્મનો મહીમા મગટ થયો

વિદ્યાધરીએ કે જેઓ યુદ્ધ કરીને કંચુક લેવા આવી હતી તે મોજી અને વિક્રમરાજ પ્રમુખે જ્યારે કુંવરને મુખેથી કંચુકનો સઘળો વૃતાંત સાંભળ્યો ત્યારે તેઓ આશ્ચર્ય પામ્યા અને તે ખંને વિદ્યાધરીઓએ પ્રસન્ન થઈને તે કંચુક પડાવતીને પહેરાવ્યા.

અપૂર્ણ.

વર્તમાન ચર્ચા.

શ્રીમન્મહારાજશ્રી આત્મારામજી (આનંદવિજયજી) અને સુરતવાસી હુકમમૂની વચ્ચે ચાલેલા સંવાદનું આવેશું છેવટ—આ સંવાદ ઘણા દિવસ ચાલ્યા પાદ હુકમમુનિએ છપાવેલા ગ્રંથોની અંદરથી શ્રીમન્મહારાજશ્રી આત્મારામજીએ શોધી કાઢેલાં (૧૪) મોટા તક્ષવતો અર્થાત્ જૈનસિદ્ધાંતોથી વિપરીત ઉપદેશના સંપંચો જણાયાથી તેનો નિર્ણય કરવા માટે તે ૧૪ તક્ષવતો એક મરન તરીકે શ્રી મુંબઈની જૈન એસોસીએશન ઉપર મોકલવામાં આવેલા અને તેમણે આખા હિંદુસ્તાન માંહેના તમામ જૈન પંડિતોની ઉપર મોકલી તેના ખુલાસા મંગાવેલા તેમાંના ઘણા ખુલાસા આવી જવાથી ચર્ચના નિર્ણય શ્રી સુરતમાં એક મોટી સભા બનીને સંભળાવવામાં આવેલો છે. આ સભા માગશર સુદ ૧૪ વાર રવી તા. ૨૦ મી ડી-સેમ્બર. ૧૮૮૫ ને રોજ શેઠ રાયચંદ દીપચંદની ધર્મશાળામાં મળી હતી અને તેમાં મુમારે જે હજાર દેશી પરદેશી શ્રાવકો મળ્યા હતા ઘણા વખત સુધી વાતચિત ચાલ્યાપાદ છેવટે બહાર કરવામાં આવ્યું કે આખા હિંદુસ્તાન માંહેના પંડિતો ઉપર લખી મંગાવેલા ખુલાસા ઉપરથી ચિદ્ધ થયું છે કે—હુકમમુનિના રચેલા તત્ત્વસારોદ્ધાર વિગેરે ગ્રંથો માંહેથી શોધી કાઢેલા ૧૪ મરના જૈન શાસ્ત્રથી વિરુદ્ધ

૧૭૪

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

છે માટે અમે (શ્રી સુરતનો સંઘ તથા મુંબઈની જૈન એસોશીએશન) હુકમમુતિને લલામણુ કરીએ છીએ કે તે પુરતકો તેમણે સુધારવા અને જ્યાં સુધી સુધરે નહીં ત્યાં સુધી તે પુરતકો કોઈ પણ શ્રાવક ભાઈઓએ વાંચવા નહીં કારણ કે તે બહુ સંસારનું કારણ છે.

આ છેવટ ઘાતું સંતોષકારક રીતે આવેલું છે અને એવી રીતે અસત્યવક્તાની અસત્યતા બહેરાતમાં આવ્યાથી મુનિરાજશ્રી આત્મારામજી મહારાજનો કરેલો પ્રયાસ પણ સફળ થયો છે.

મહુવાવાળા શા. ક્ષતેચંદ જીવરાજ—સર્વે જૈનમંધુઓએ બહુ હશે કે શ્રી પાલીતાણાવાળા શા. નથુ ધરમશીની પેઠે આ મહુવાવાળા દેરાસરના, સંઘના તથા ખીબ શુભ ખાતાના વહીવટ ચલાવનારનો ગોટાળો બહાર પડવાથી અને તેમની પાસેના વહીવટી ચોપડાઓ વીગેરે અત્યાગ્રહ પૂર્વક માંગ્યા છતાં ન સોંપવાથી શ્રી ભાવનગરના સંઘના ચાર ગ્રહસ્થો ત્યાં ગયેલા અને ધીજૈન એસોશીએશન ઓફ ઈંડીયાના કરમાન ગુજળ તકરારનું સ્વરૂપ ન વધી પડવા માટે ઘણો પ્રયાસ કરેલો પણ છેવટ સુધી તેઓએ સુખત ન કરવાથી તેઓને શ્રી સંઘથી દૂર કરવામાં આવેલા છે. તેપણ હજી તેઓએ પોતાનો દુરાગ્રહી સ્વભાવ પડ્યો મુક્યો નથી એટલુંજ નહીં પરંતુ મજકુર નિમક હરામી નથુની પેઠે નવા નવા કૌભાંડો ઉભા કર્યા કરેછે, અમે ત્યાંના સંઘના સદગ્રહરંગાને બતાવણુ કરીએ છીએ કે તેઓએ કોઈપણ બાતના કૌભાંડથી ડર ન ખાતાં ધર્મના પક્ષમાં દ્રઢ ચીત્તે રહેવું, છેવટે સત્યનો જય થશે અને ઉન્માર્ગે ચાલનારા દુર્જનો પોતે બોદેલા ખાડામાં પોતેજ પડશે.

હાલમાં મહુવાના કેટલાએક સુહૃદ જનોએ દેરાસરના વહીવટનો નવેસરથી ખાસ કરવા માટે આવમાં એક અદાલત મહોત્સવક રચો દારેલો છે અને તે થોડીજ સુદતામાં શરૂ થવાનો છે. દીલગીર છેએ કે આવું શુભ કાર્ય કરતાં પણ તેઓને ઉન્માર્ગીઓ તરફથી સંકટ

વર્તમાન ગર્ભા.

૧૭૫

આના પડવાની ધારતી રહે છે. તો તે ઉન્માર્ગે ગમન કરનારા દુરા-
ચરીઓએ સમજવું જોઈએ જોઈએ કે આવી અનિતી ભરેલી વર્તણૂક
તેઓને ખરેખર દુઃખદાયક થઈ પડવાની છે.

પાલીતાણામાં ભાટનો જીલમ—જેમની આખી કોમની વંશ
પરંપરા આજીવીકા શ્રાવકો તરફથી છે એવા ભાટ લોકો પોતાની
જેરવર્તણૂક છોડી ન દેતાં આગળ આગળ પગલું ભરતાં જાય છે
હમણાં સુધીએ એક માસ અગાઉ પણ તેઓએ એક કારખાનાના
નિમક ફાલ નાકર ઉપર હુમલો કરેલો છે. અને અગાઉ કારખા-
નાના મુનીમ શ. ઇંદરજી મકનજી ઉપર તેમણે કેટલીએક વખત
હુમલો કરેલા છે અને અમલ અપશબ્દો સંભળાવેલાં છે જે કે જન-
હેરાતમાં પણ આવી ચુક્યા છે તો હવે તે ભાટ લોકોએ પોતાની થ-
યેલી ભુલોનો પરતાવો કરી હવેથી સારી રીતે ચાલવું ઘટે છે. નહીંતો
અમે નથી ધારી શકતા કે તેઓની આવી જેરવ્યાજખી વર્તણૂક
પાલીતાણાના ન્યાયી ઠાકોર સાહેબ માનસિંહજીના નેક અમલમાં
ચાલી શકે. વળી જો આ પ્રમાણે વધારે વખત ચાલશે અને શ્રાવકો
તેને માટે કંઈ વિચાર ધારશે તો તે પણ તેઓને ઘણું દુઃખદાયક
થઈ પડશે.

જાહેર મીલોફોરો—શ્રી ગુંપાડા નિવાસી શેઠ પ્રેમચંદ્ર રાઘવંદ્ર
(મી જૈન એજોશીએશન ઓફ ઇન્ડીઆના પ્રેસીડેન્ટ)ના ચીરંજીવી
શેઠ કુકીરચંદ પ્રેમચંદ શ્રી પાલીતાણે યાત્રા નિમિત્તે આવેલા અને
ત્યાંથી ભાવનગર આવેલા હોવાથી તેમના આગમનની ખુશાલીના
પ્રસંગમાં શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સદ્ગત તરફથી માગશર વદ ૮ ને ભો-
મવારે સંવેગી મુનિના ઉપાશ્રયમાં એક ગાંધી જાહેર સભા ભરવામાં
આવી હતી સભામાં સુમારે એક હજાર ઉપરાંત શ્રાવકો આવેલા
હતા; મુખ્ય રથાને શેઠ કુકીરચંદ પ્રેમચંદ ખીરોજીયા હતા સભાનું
કાગ ખારાખર સાત કલાકે શરૂ થઈ દસ કલાક સુધી ચાલ્યું હતું અ-

૧૭૬

શ્રીજીવધર્મ પ્રકાશ.

ને તે દરમીયાન “લોભ” અને “મુખાનહાન” એ બે ગિપય ઉપર બે મોટા ભાખણાં થયેલાં હતાં જે અંગેક સાચોના દ્રષ્ટાંતોથી સંકુલ અને રસીક મનરંજન કર્તા હોવાથી સભાસદોના ચિત્તનું અતિશય રંજન થવા સાથે ઘણીજ સારી અસર થઈ હતી.

શેઠ કુકીરચંદ માગશર વદ ૬ ને રવીવારે આવેલા તે સીદાર પરતોજ અને ગોધા પિગેરેની યાત્રા કરી માગશર વદ ૧૧ ને શુક્રવારે શ્રી મુંબઈ તરફ સીધાબ્યા છે.

પાલીતાણાના કારખાનાની ભવીષ્યની સ્થિતી—કુમાર શ્રી માનસિંહજી રાજ્યાસનપર ખિરાજ્યા ખાદુ સર્વે જૈનમંધુઓ કારખાનાની ભવીષ્યની સ્થિતિ ઘણી સારી આવશે એમ ધારે છે, અને તેમના (કાફોરસાહેબના) તરફથી ખીજ પાણુ ઘણી સારી આશા ધરાવે છે તે એટલે મુઘી કે ઘણા અલ્પ શક્તિવાન શ્રાવક ભાઈઓ જુઓ બે રૂપૈઆ ભરીને યાત્રા કરવે અશકત હતા તેઓ હવે નિશ્ચિંત થયા છે અને વગર મુંડકે યાત્રા થવાની આશાથી હર્ષિત થઈ બેઠા છે. અમે આશા રાખીએ છીએ કે જેમણે પોતાની ઉદારતાનો પ્રથમ લાભ પોતાના લઘુ ખંધવને આપ્યો છે એવા યશસ્વી કાફોર સાહેબ શ્રાવકોની આ અલ્પ આશા પાણુ પોતાના ઉદાર સ્વભાવને લોધે સંપૂર્ણ કરશે અને તેથી આખા હિંદુસ્તાનમાં તેમની ઉજ્જવળ કિર્તિ પ્રસાર પામશે.

તાશરતુ.

લવાબ્જમ તાકીદે મોકલાવશે.

લવાજમની પહોંચ.

૧-૩ શા. જગજીવનદાસ ઉત્તમચંદ.	૧-૩ શા. હંસરાજ મુળચંદ.
૧-૩ શા. ગુરજી રતનશી નાનચંદ.	૧-૩ શા. વેદશી નયુ.
૧-૩ શા. કોદારી મુળચંદ દોલજી.	૧-૩ શા. અનોપચંદ મોતીચંદ.
૧-૩ શા. અમુલ્ય દયારામ.	૧-૩ શા. વક્રીત મુનીલાલ ગોકળદાસ.
૧-૩ શા. નાથલાલ અમીચંદ.	૧-૩ શા. જેચંદ લક્ષ્મીચંદ.
૧-૦ શા. પોરા કૃત્તચંદ રણજીડ.	૧-૦ શા. પીરચંદ આણંદજી.
૧-૦ મણીઆર કરચન અમુલ્યચંદ.	૧-૦ શા. જીવણ મોતજી.
૧-૦ બાલસાર બાણજી નથુભાઈ.	૧-૦ શા. કરશન હીરા.
૧-૦ શા. નારણ મોતી.	૧-૩ શા. મોતીલાલ રતનચંદ.
૧-૦ શા. તારાચંદ વસ્તા.	૧-૩ શા. ગંબીર નાનચંદ.
૧-૩ શા. પોપટ ગુલામચંદ.	૧-૩ શા. શેક બગા પંચાણ.
૧-૩ શા. વીક્રમલાલ જેસંગ.	૧-૦ શા. ઠાકરશી વહમાન.
૦-૮ શા. વર્ધમાન હકમચંદ.	૧-૦ શા. જગન ખોડા.
૧-૦ શા. ગીરધર બાવા.	૧-૩ શા. શાકરચંદ હરખચંદ.

લવાજમ મોકલનારાને સગવડ.

નીચે જણાવેલા અમારા એજંડેને લવાજમ ભર્યાથી અમને પેહાચો.
મુંબઈ—અમારી સભાના ઓનરરી પ્રેસીડેન્ટ તથા અમારી ત્યાંની આંચ-
ના પ્રેસીડેન્ટ શેઠ. કૃત્તીચંદ પ્રેમચંદ કે. વીક્રમવાડી.

સુરત—અમારી આંચના આર્ટીંગ સેક્રેટરી શા. સાકરચંદ સવાઈચંદ કે.
નાણાવટ કબુતર ખાને.

અમદાવાદ—શ્રી જૈનધર્મ પ્રવર્તક સભાના સેક્રેટરી શા. જશંગભાઈ
સાંકળચંદ કે. દેવસાનેપાડ.

વડોદરા—અમારી મુંબઈ આંચના સભાસદ ઝવેરી માલુકલાલ યેલાભાઈ
કે. ઝવેરીવાડે.

પાણીતાળા શેઠ આણંદજી કદવાણજીના મુખ્ય મુનીમ શા. દેવરજીભાઈ
મકનજી દેશાઈ કે. કારખાત.

ભરૂચ—શા. સગનલાલ મેળાપચંદ કે. કોશઆગળ

આહકાન અમુલ્યના સૂત્રાંશ.

મહાજ્ઞાનો આપની સમીપ આશુકાં આશાસ આજ્ઞાર એક પહો-
છતાં લવાજમ મોકલવામાં પ્રમાદ થયા કરેછ તો હવે દીન. દયા તરી-
કે જરૂર મોકલોતેવા તસ્દી લેણાં. આશા છ કે લવાજમ મંગાવવા
વત્તે ઉપાસ ખચ કરવાની જરૂર રહેશે નહીં.

જે સાહેબોએ આજ્ઞા એકે રાખી આપનીયું ગંગે કરેત કે નેમ મ-
જા કરકે અંકતા એ આના પ્રયોજી લવાજમ મોકલી દવું.

પાંદો એક છપાઈ આવ્યાં છ તેથી જે આહકાન સંખ્યા ન હોય
તે તેમ ખચર આપી ગંગાતી લેણ.

જે સાહેબોએ લવાજમ મોકલ્યા છતાં પહોંચ એક આશાની અંક-
અપાણી હોય તો તેમણે ફરીને તમા ખચર આપવાની તસ્દી લેણ.

નવીન ખચર.

નિવાદેવીના ઉપાસક અને સાનયુગ્મ આહક નૈવમધુઓને ખચર
પીએ છીએ કે જેન લેખની તમામ ચોપડીઓ (લીમશી મોઝેક
રૂપ છપાએલી સુદ્ધા) વ્યાજળી અને રોકરી રીંગેત અમારી સંખ્યાની
ફીસમાંથી મળશે પરદેશવળાને વેડ્યુપએયત્ર પારસત ફરીને મોક-
લામાં આવશે.

અમારી સભા તરફથી છપાવવામાં આવેલી, સુભાષીત સ્તવનાવળી
(અ એ, સગરભરી તથા નીશરજાનકી પુષ્પ, દેવકાળો વિગતે) આજ
ગાંધી સદયોદ્ધાર વિગરે આપીને ગંગામાં અને ગુળમાં અમારી
જિના ગંગી પાસેથી, અગદાસદ શ્રી જેલ પ્રવર્તક સભાના મંત્રી પા-
સી અને મુંબઈમાં લીમશી મોઝેક પાસેથી સ્વશે.

ખચ વચહાર અમારી સભાના મંત્રી અગરજંતે બેલાઆઈ ઉપર
પરં દરેયારી શબ્દમોહન પાસે કરીને અજાવશે.

તં.લી.

જેન નેમ પ્રકાશ.